

[Holger Eriksen.]

højtærede finansminister rejse det spørgsmål, om det ikke på en eller anden måde kunne være muligt at ramme også ejendomme, som f. eks. i vurderingsperioden 1956-1960 er solgt til priser af en sådan højde, at det viser, at de ikke er erhvervet med fortsat landbrugsmæssig udøvelse som formål. Det er jo lige hårdt nok, at staten gennem skattelettelser skulle yde direkte bidrag til grundspekulationer, men i øvrigt kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Thisted Knudsen: Det kan antagelig ikke forundre nogen i dette høje ting, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen fremsatte bemærkninger af den beskaffenhed, som vi her hørte. Jeg ved ikke, om man skal opfatte disse bemærkninger på den måde, at det ærede medlem vil bedømme dette lovforslag og dets gavnlighed ud fra de salgspriser, som det ærede medlem mente fremgik af de nævnte tal.

Jeg tror, at for at bedømme dette forslag skal det ærede medlem tage et helt andet udgangspunkt. Det ærede medlem skulle give sig til at undersøge, hvordan landbrugets indtægtsforhold har været i forhold til andre erhverv her i landet. Det er jo det centrale, og det er vel også baggrunden for dette lovforslag. Det ærede medlem nævner salgspriserne og den stigning, der har fundet sted, men hvis det ærede medlem så på byggeomkostningerne og begyndte at undersøge for den samme periode, hvor meget det egentlig koster at bygge et meget beskedent beboelseshus, og hvor stor stigningen var, ville det ærede medlem også blive klogere, end de udtalelser, han her fremsatte, gav udtryk for.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale dette lovforslag, for så vidt angår fritagelsen for grundskyld og grundstigningsskyld til staten. Jeg skal gøre nogle bemærkninger om en anden del af lovforslaget.

Jeg har den opfattelse, at hele den form for ejendomsbeskatning, vi har — jeg har sagt det mange gange — ikke mindst for

landbrugsjorden, men i øvrigt også for de små parcelejere, er urimelig og uretfærdig, noget, som man ikke vil være i stand til at forsvare. Jeg noterer med stor tilfredshed, at den højtærede statsminister, formentlig tilskyndet af de to ministre, hvis lovforslag det her drejer sig om, har givet udtryk for, at man kommer til at tage fat på dette problem på en ganske anden måde end tidligere. Så kan man spørge: hvordan? Det er et problem, der brænder på; det ved den højtærede finansminister; det ved også den højtærede indenrigsminister.

Jeg har altid haft en enkel tankegang vedrørende landbrugsjorden. Jeg har altid sagt, at landbrugsjorden, dens udnyttelse, landbrugets eksport og nettoresultatet valutamæssigt set er hovedhjørnestenen i dansk økonomi. Det er det i dag; det bliver det fortsat ved med at være; så kan man for øvrigt mene, hvad man vil.

Så bliver spørgsmålet først og fremmest: hvordan skal man beskatte denne landbrugsjord? Jeg stod en dag i Bringstrup forsamlingshus ved Ringsted; jeg var den første, som sagde, at den eneste rationelle form for beskatning af landbrugsjord er at fritage denne del af jorden for skatter. På væggen hang Ole Hansens billede — den første bonde i kongens råd — Povl Christensens og den gamle Albertis, og de nikkede anerkendende op til mig: her var noget, der egentlig var rigtigt. Hvis jeg nu kunne få den højtærede finansminister og den højtærede indenrigsminister til virkelig at gå i gang med dette problem på en rationel måde, ikke stykkevis og delt, ville der vederfares de to ministre den største ære; jeg skulle garantere dem, at de ville blive ophængt ved siden af disse tre gamle i Bringstrup forsamlingshus.

Det er altså problemet; vil man gå i gang med det på en rationel måde og søge frem til det, der er rigtigt? Det vedrører ikke mere landbrugsjorden alene; det vedrører også parcelhusene. Tag den afgiftspligtige grundstigning! Der sidder mange socialdemokrater nede i salen, som er bange, og det har